

Windmolens sparen geen brandstof, stop bouw ervan

Nederland krijgt vijf nieuwe windparken op zee, schreef deze krant zaterdag. Maar *Kees Le Pair* ziet niets in nog meer windmolens.

Voor het eerst in de geschiedenis geeft een regeringsinstantie - in Ierland - toe dat windmolens minder brandstof besparen dan volgens de rekenwijze van de EU.

Dat is voor ons niet alleen van belang omdat het Ierse elektriciteitssysteem lijkt op het onze, maar ook omdat het niet komt van onderling kibbelende onderzoekers.

Over die besparing is al jaren strijd tussen critici en door de windmolenlobby ingefluisterde regeringen. Die laatste houden vol dat alle elektriciteit van de molens evenveel elektriciteit van kolen- en gascentrales vervangt en dus de brandstof die ze anders zouden hebben gebruikt, bespaart. Men noemt dat honderd procent nominale besparing.

Het Ierse SEAI (Sustainable Energy Authority of Ireland) meldde nu dat die besparing in werkelijkheid maar tachtig procent is. Dat komt doordat de gewone centrales minder efficiënt gaan produceren, omdat zij de variatie in de wind moeten opvangen. Ierland ligt qua windstroom op ons voor. Het land verkrijgt vijftien procent van zijn elektriciteit van windmolens. Bij ons is dat zes procent. Wij mikken in 2023 op vijftienvintig procent.

Dr. F. Udo, een natuurkundige en oud-medewerker van CERN (nucleair onderzoek), rekende het Ierse rapport na. Hij ontdekte dat de Sustainable Energy Authority of Ireland de feiten niet verdoezelt, maar wel met een truc de zaken te rooskleurig voorstelt. Ze vergelijkt het brandstofverbruik met en zonder wind niet met dezelfde conventionele generatoren, maar verhoogt die door toevoeging van gasturbines met een laag rendement. Het is zelfs lager dan dat van steenkoolcentrales.

Bij een eerlijke vergelijking, daalt de besparing niet tot tachtig procent maar wordt het 71 procent. Dit komt overeen met wat uit gegevens van het Ierse netbedrijf EIRGRID is af te leiden. De Ieren zullen dus onderling wel op één lijn komen. Overigens brengt het echte brandstofverbruik van de Ierse centrales, zoals aan het licht gebracht door een Ierse ingenieur, de nominale besparing verder terug tot 54 procent. De twee instanties *berekenden namelijk het verbruik. Zij maten het niet.* De berekening houdt geen rekening met verhoogde inefficiëntie tijdens het op- en afregelen. En ook niet met het verbruik van stationair draaiende eenheden zonder last.

Voor Nederland pakt het slechter uit. De Ieren beschikken over een buffer: elektriciteitsopslag in de vorm van waterkracht. Die neemt een deel van de bezwaren van variabele wind

Indien theorie en echte metingen niet overeenstemmen, dan is de theorie fout

Dr. Kees le Pair is oud-lid Algemene Energieraad en voorm. dir. technologiestichting STW.

weg. In ons land is dat niet mogelijk.

Besparingsverliezen groeien sterker dan evenredig naarmate meer stroom van windmolens komt. Wanneer wij het Ierse verliespercentage, 46 procent, als uitgangspunt nemen, zou alleen al een evenredige verslechtering, bij 25 procent windstroom, het verlies brengen op 76 procent. Dat is als gezegd nog niet onze verliesgrens, vanwege de ontbrekende waterkracht. Ook is in dat verlies niet de fossiele brandstof begrepen die nodig is om de molens te bouwen, ze te plaatsen en te bekabelen, en straks voor het onderhoud op zee. Evenmin de energie die gemoeid is met de enorme uitbreiding van ons elektriciteitsnet vanwege de molens.

Er is weinig fantasie nodig voor de conclusie dat al die molens, die op onregelmatige tijden zoveel stroom gaan leveren, nauwelijks doen wat ze moeten doen: brandstof sparen en CO₂-uitstoot verminderen.

Eind vorig jaar kwam minister Kamp (Economische Zaken, VVD) in de Kamer makkelijk weg toen hij een waarschuwing van critici naar de prullenmand verwees.

Hij gebruikte het curieuze argument dat gegevens uit de praktijk niet geschikt waren om de situatie in Nederland te beschrijven. Dat zou met modelberekeningen moeten. Die waren er genoeg (van de windmolenlobby). Daarmee negeerde hij drie eeuwen wetenschap: indien theorie en echte metingen niet overeenstemmen, is de theorie fout.

De vraag is wat er gaat gebeuren nu blijkt dat de overheid van één van de EU-leden zelf ontdekt dat de verwachtingen niet uitkomen. Gaat de regering zich daarin verdiepen of zal zij wachten tot men in Brussel wakker wordt?

Een bijkomstige bedenking is dat het zonder kolen, olie of gas niet mogelijk is molens te bouwen en te plaatsen. Hoe gaan we dat 'duurzame' systeem straks onderhouden en vernieuwen als die grondstof op is? Het is maar een kleine bedenking in vergelijking tot die van de gigantische bedragen die de stroomverbruikers extra moeten opbrengen om het windavontuur op te tuigen. Een avontuur dat nu al - er moeten nog vier keer zo veel molens komen - zoveel beroering verwekt, omwonenden en profiteurs tegen elkaar opzet en ons milieu en landschap beschadigt.

Het antwoord is duidelijk: stop met de molensbouw en overtuig samen met de Ieren de EU-partners dat de weg doodloopt. De brandstofbesparing van windmolens is een flop.